

Émil Haumant,

rodio se u Sombourgu a sjevernoj Francuskoj (dép. Meurthe) 17. aprila 1859. Godine 1886. steče položaj „agrégé-a“ historije i geografije, a god. 1894. doktorat „ès lettres“. Naskoro mu se povjere universitetska predavanja. Godine 1892. posta profesorom ruskoga jezika i literature ruske universiteta u Lille-u, odakle s istim pozivom prijede g. 1902. u universitet u Parizu, gdje i danas sja među lučima znaña o slavenstvu, osobito u ruskom, a u najnovije vrijeme i južnom.

Od njegovih djela, koja obrađuju slovenske stvari, navodimo ova :

1. La guerre du Nord et la paix d'Oliva. — Paris 1894.
2. Quid detrimenti ex invasione Hungarorum Slavi ceperint. — Paris 1894.
3. La Russie au XVIII. siècle. — Paris 1904.
4. Ivan Tourguènieff, la vie et l'oeuvre. — Paris 1904, (Couronné par l'Académie française).
5. Pouchkine. — Paris 1908.
6. La culture française en Russie. 1700—1900. Paris 1910. (Couronné par l'Académie des sciences morales et politiques).
7. Histoire de Russie, d'Alfred Rambaud, continuée par E. Haumant. VIe. et VIIe. édition.
8. La Yougoslavie. Études et souvenirs. — Paris 1919.
9. Le problème de l'unité russe. — Paris 1922.

* * *

Gosp. Emil Haumant, već je jeseni 1912. i zimi 1912/13., u odjeku slavnih dana balkanskoga rata, neko vrijeme boravio u domu našega naroda s obje strane Save i Drine, živo se zanimajući za naše pokrete i za našu bolju budućnost. Poslije našega državnoga ujediñeña bio je u dva maha i u Zagrebu, — dakle treći put —; oba je ta puta držao ovdje javna predavanja.

* * *

Pošto nam ne treba napose isticati vrsnoću samoga naučnoga rada gosp. Emila Haumanta, kojega je vrijednost uvažila g. 1907. i Srpska kralj. akademija izabravši ga svojim članom dopisnikom, predlaže historičko-filologički razred Jugoslavenske akademije iz svoje sjednice 13. januara 1924., da Akademija toga odličnoga naučenaika izabere svojim članom dopisnikom.

Dr. Gavro Manojlović.